

20 lutego 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY 1402k 1/22

Nr 2972.

Kl. 21 d 4.

Oskar Junghans
(Schramberg, Niemcy).**Obrotowy magnes dla małych maszyn magnetoelektrycznych, w szczególności dla magnetoelektrycznych lamp kieszonkowych.**

Zgłoszono 9 lipca 1920 r.

Udzielono 22 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 18 lipca 1916 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy takich obrotowych magnesów dla małych magnetoelektrycznych maszyn lamp kieszonkowych, które składają się z jednego lub więcej stalowych magnesów ułożonych promieniowo, których płaskie strony są prostopadłe do osi obrotu. Tego rodzaju magnesom nadawano dotychczas taki kształt, że na całej swej długości posiadały wymiar odpowiadający wymiarom biegunów stosownych do szerokości nasad biegunowych spoczywającego twornika, co wymaga stosunkowo wiele materiału i powiększa oczywiście ciężar magnesów, dwa czynniki, które są niedogodne, zwłaszcza przy użyciu magnesów przy magnetoelektrycznych lampach kieszonkowych. Aby tego uniknąć, wykonuje się magnesy w

myśl wynalazku tylko ze stosunkowo cienkich i płaskich stalowych blach, które swymi płaskimi stronami bieżą prostopadłe do osi obrotu, a na końcach biegunowych na szerokości nasad biegunowych spoczywającego twornika są zagięte. Ukształtowanie takie wynikło z następującego rozumowania.

Znane jest prawo, że działanie dwóch magnesów na siebie maleje z kwadratem odległości. Jeżeli natomiast wzajem na siebie działające biegunki leżą bardzo blisko twornika, wówczas działanie jest również proporcjonalne do naprzeciw siebie leżących przekrojów. Wynika z tego, że dwa grube magnesy działające na siebie mogą być zastąpione przez stosunkowo cienkie—

wygięte na przodzie lub w jakikolwiek bądź sposób rozszerzone, przyczem rozszerzenie musi odpowiadać wielkości przekroju, jaki magnes wzdłuż posiada.

Fig. 1 — 7 rysunku przedstawiają rozmaite rozwiązania wynalazku.

Magnes dla wytwarzania pola magnetycznego składa się w myśl rozwiązania według fig. 1 i 3 z pojedynczych stalowych sztabek długości promienia, rozmieszczonych w kole i złączonych razem zapomocą przyłożonych zgóry i z pod spodu okrągłych płytek. Te części pojedyncze, które według fig. 3 są wykonane widlasto, otrzymują stosownie do wynalazku kształt uwidoczniony na fig. 2 i 4, t. j. otrzymują stosunkową cienki przekrój i są tylko przy nasadach biegunowych wzmocnione do szerokości danych nasad biegunowych twornika. Szczególnie dobry wynik otrzymuje się według wynalazku, gdy się magnesy możliwie najdłużej przytrzyma, poczem muszą być rozłożone. Tego rodzaju rozwiązanie przedstawiono na fig. 5 i 7, gdzie pojedyncze magnesy są rozmieszczone wzdłuż średnic na całą ich długość.

Jak wskazuje fig. 5, magnes składa się z trzech pojedynczych części i , j , k , z których części i i k są proste, podczas gdy część j posiada kształt uwidoczniony na fig. 7. Część ta j tworzy środkową część

magnesu, do której z obu stron przyłożone są odwrotnie części i i k w ten sposób, że wszystkie części leżą w równej wysokości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obrotowy magnes do wytwarzania pola magnetycznego dla małych maszyn magnetoelektrycznych, w szczególności dla magnetoelektrycznych lamp kieszonkowych, składający się z jednej lub kilku sztabek stalowych ułożonych promieniowo płaskimi stronami prostopadłe do osi obrotowej, znamienny tem, że sztabka lub sztabki stalowe są na swych końcach biegunowych na szerokość nasad biegunowych spoczywającego twornika wygięte prostopadłe do swych płaskich stron lub w jakikolwiek bądź sposób rozszerzone.

2. Obrotowy magnes według zastrz. 1, znamienny tem, że sztabki magnetyczne posiadają długość średnic magnesu i tak są złożone, że ich rozszerzone bieguny leżą razem na równej wysokości.

3. Obrotowy magnes według zastrz. 1, znamienny tem, że sztabki stalowe są widlaste i posiadają długość promieni magnesu.

Oskar Jungmans.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.